

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 10 maja 2005 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie,
w składzie następującym:

Przewodniczący Asesor WSA	Anna Szymańska (spr.)
Sędzia NSA	Otylia Wierzbicka
Sędzia WSA	Łukasz Krzycki
Protokolant	Dominik Niewirowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2005 r.

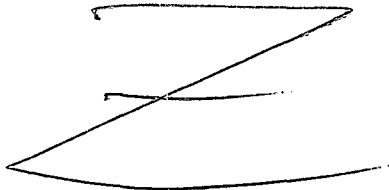
sprawy ze skarg Leszka Madeja i Społecznego Komitetu Przeciwników Budowy
Masztów w Ruskim Brodzie

na postanowienie **Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu**
z dnia 3 marca 2004 r. Nr SKO/ŚR/142/04

w przedmiocie nałożenia obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania na
środowisko

- I. uchyła zaskarżone postanowienie i utrzymane nim w mocy postanowienie organu I instancji;**
- II. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu na rzecz Leszka Madeja kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego;**
- III. nakazuje ściągnąć od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu na rzecz Kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem nieuiszczonego wpisu sądowego.**

E.W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dn. 14.01.2004 r. Burmistrz Gminy i Miasta Przysucha na podstawie § 2 pkt 9 lit. g rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24.09.2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 179, poz. 1490), zobowiązał PTK Centertel do sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie masztu telefonii komórkowej z kontenerem na działce nr 390, położonej w Ruskim Brodzie. Jednocześnie ustalono termin sporządzenia raportu do dnia 16.02.2004 r. z rygorem zawieszenia postępowania.

W uzasadnieniu stwierdzono, iż ww. rozporządzenie wymaga sporządzenia raportu dla tego rodzaju inwestycji.

Wskutek zażalenia wniesionego przez Społeczny Komitet Przeciwników Budowy Masztów w Ruskim Brodzie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu utrzymało w mocy zaskarżone postanowienie.

W uzasadnieniu wskazano, że zaskarżone postanowienie nie ustala warunków zabudowy, nie przesądza o jej zgodności z ustaleniami planu, ani z przepisami prawa ogólnie obowiązującymi. Zgodnie z powołanym przez organ I instancji rozporządzeniem oraz art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dn. 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska planowana inwestycja wymaga sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Przedmiotowe postanowienie stanowi realizację zapisu o obowiązku sporządzenia raportu.

Skargę na powyższe postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu złożył Społeczny Komitet Przeciwników Budowy Masztów w Ruskim Brodzie, wnosząc o jego uchylenie.

Skarżący zarzuca, iż od 4 lat trwa konflikt inwestora z lokalną społecznością, były składane protesty i odwołania. Zarówno inwestor, jak i organy nie prowadzą konsultacji z mieszkańcami w sprawie budowy masztu.

Skarżący podnosi, iż jego zdaniem raport oddziaływania na środowisko powinien być sporządzony z udziałem eksperta wydelegowanego przez Komitet. Lokalizacja masztu została narzucona, znajduje się w zbyt bliskiej odległości od zagród, szkoły i przedszkola.

Niezależnie od skargi Komitetu, postanowienie SKO w Radomiu zostało zaskarżone do sądu administracyjnego przez Leszka Madeja. Skarżący zarzucił, iż nie uczestniczył w postępowaniu przed organem I instancji i nie otrzymał postanowienia wydanego przez burmistrza. W ocenie skarżącego budowa masztu w Ruskim Brodzie jest „ostatecznie zamknięta”, a wyroki otrzymane w tej sprawie „Najwyższego Sądu Administracyjnego” są „na jego korzyść”. Sąd zasądził na rzecz skarżącego zwrot 20 zł, którą to kwotę otrzymał, a jest to kwota „symboliczna wobec rzeczywistych (...) kosztów”. Wszyscy mieszkańcy posiadają sprawną łączność „nowoczesnej nieszkodliwej podziemnej telefonii kablowej”. Wybudowany maszt będzie „trucicielem” ogródków warzywnych.

W odpowiedzi na skargi Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu wniosło o ich oddalenie, odwołując się do argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skargi zasługują na uwzględnienie, aczkolwiek zarzuty w nich zawarte nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd stosownie do art. 134 § 1 ustawy z dn. 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm.) rozstrzyga w granicach danej sprawy, nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi. Podstawą zatem uchylecia kontrolowanego postanowienia, jak i rozstrzygnięcia organu I instancji było naruszenie art. 51 ust. 2 ustawy z dn. 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. nr 62, poz. 627 ze zm.).

Aby Sąd mógł dokonać oceny legalności zaskarżonego postanowienia koniecznym było ustalenie jakie normy prawne znajdą zastosowanie w niniejszej sprawie. Wniosek bowiem o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla przedmiotowej inwestycji został wniesiony 29 grudnia 2000 r., a zatem jeszcze pod rządami ustawy z dn. 31.01.1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (t.j. Dz. U. z 1994 r., Nr 49, poz. 196 ze zm.). W dacie natomiast orzekania zarówno przez organ I, jak i II instancji obowiązywała cytowana ustawa Prawo ochrony środowiska.

Art. 3 ust. 1 ustawy z dn. 27.07.2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 100, poz. 1085 ze zm.) stanowi, iż do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile przepisy ustawy lub przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Przepisami dotychczasowymi w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko była ustawa z dn. 09.11.2000 r. o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 109, poz. 1157 ze zm.), która obowiązywała od 1 stycznia 2001 r., a została uchylona z dniem 1 października 2001 r., kiedy to weszła w życie ustawa z dn. 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska. Ponieważ jednak postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy zostało wszczęte przed dniem 01.01.2001 r., art. 63 cytowanej ustawy o dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nakazywał stosowanie w takich sytuacjach przepisów dotychczasowych t.j. ustawy z dn. 31.01.1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska. Zasadniczą zatem kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dn. 27.07.2001 r. o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu zakończyło się decyzją ostateczną przed dniem 1 października 2001 r. O ile taka decyzja została wydana, nawet jeżeli zostałaby potem uchylona przez sąd administracyjny, będzie już miała zastosowanie ustawa obecnie obowiązująca Prawo ochrony środowiska. Jak wynika z akt administracyjnych Samorządowe Kolegium Odwoławcze, jako organ II instancji orzekało po raz

pierwszy w niniejszej sprawie rozpatrując odwołanie Leszka Madeja w dn. 12 lipca 2001 r., a zatem przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wobec powyższego zasadnie organy uznały, iż w dacie 14 stycznia 2004 r. (dzień wydania rozstrzygnięcia przez organ I instancji) znajdowały zastosowanie przepisy ustawy z dn. 27.04.2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jednakże przepisy te wadliwie zastosowały. Otóż art. 51 ust. 2 powołanej ustawy wyraźnie wskazuje, iż stwierdzenie w drodze postanowienia obowiązku sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia wymagają jedynie takie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek jest ustalony właśnie w drodze postanowienia. Ustawa, a w ślad za nią rozporządzenie wykonawcze, dzieli przedsięwzięcia na takie, które wymagają sporządzenia raportu z mocy samych przepisów (art. 51 ust. 1 pkt 1) ustawy Prawo ochrony środowiska oraz takie, dla których obowiązek sporządzenia raportu może być nałożony w drodze postanowienia organu właściwego do wydania decyzji (art. 51 ust. 1 pkt 2) ustawy Prawo ochrony środowiska. O tym, które konkretnie przedsięwzięcie wymaga sporządzenia raportu z mocy samej ustawy, a które może wymagać, o czym zdecyduje organ wydając postanowienie w trybie art. 51 ust. 2 stanowiło rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 24.09.2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 179, poz. 1490). W § 2 tegoż rozporządzenia szczegółowo wymieniono przedsięwzięcia, które wymagają sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, w tym przedmiotowe przedsięwzięcie polegające na budowie instalacji radiokomunikacyjnych, których równoważna moc promieniowania wynosi nie mniej niż 100 W, natomiast w § 3 wyliczono takie inwestycje, co do których może zostać nałożony obowiązek wykonania raportu. O tym jednak w każdym konkretnym postępowaniu decydować będzie organ właściwy do wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Niewątpliwie przedmiotowa inwestycja, co wynika nawet z treści ocenianych postanowień, została zaliczona do przedsięwzięć, dla których wymóg raportu wynika z samych przepisów. Wydawanie w tym

przedmiocie postanowienia jest zatem zbędne. Organ winien zobowiązać pismem inwestora do złożenia raportu. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy, jeżeli wymagane jest sporządzenie raportu, wnioskodawca dołącza go do wniosku o wydanie decyzji. Ponieważ w niniejszej sprawie w dniu składania wniosku przepis powyższy nie obowiązywał, oczywistym jest, iż inwestor nie mógł wraz z wnioskiem złożyć raportu. W toku prowadzenia postępowania nastąpiła zmiana przepisów i w konsekwencji obecnie znajdują zastosowanie przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska. Wobec powyższego inwestor powinien uzupełnić swój wniosek poprzez złożenie raportu, bez tego dokumentu nie jest bowiem możliwe wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Mając powyższe na uwadze, Sąd na zasadzie art. 145 § 1 pkt 1 a) i 135 powołanej na wstępie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak na wstępie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 200 i 205 § 1 oraz 223 § 2 powołanej ustawy.

za zgodność z oryginałem
na oryginalne właściwe podpisy